

טורי כהן יוסף

235832

בן קלימון ומרסל

נולד ב- כ"ה טבת תשי"ט 26.1.1949

התגייס לצה"ל בנובמבר 1966

שרת בגדוד "גדעון" (13)

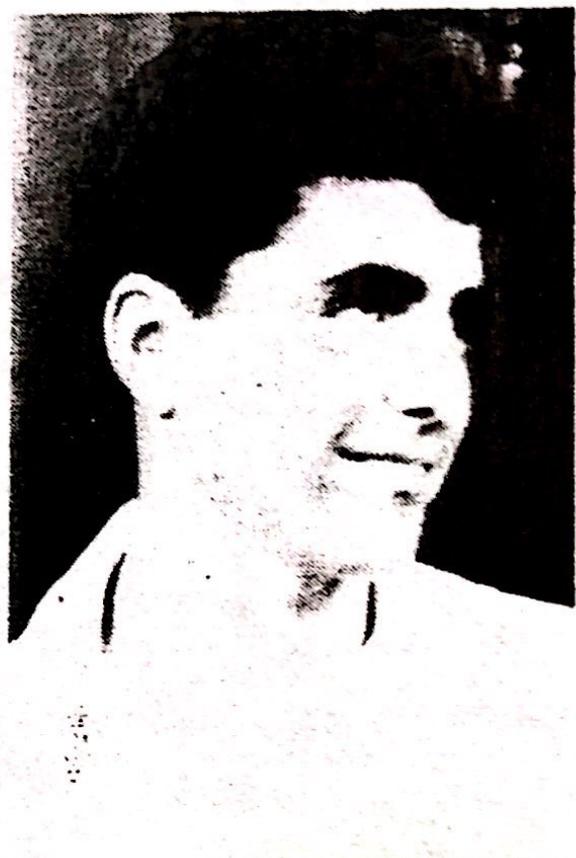
נפל ב- ג' שבט תשכ"ז 14.1.1967

בעת מילוי תפקידו

כהן, יוסף

בן קלימון ומרסל. נולד ביום כ"ה בטבת
תש"ט (26.1.1949) בשווייץ. המשפחה עלתה
לארץ בשנת 1954. אחרי שסיים את בית-
הספר היסודי במושב דישון למד בבית-
ספר תיכון. לאחר-מכן עסק בחקלאות.
גויס לצה"ל בנובמבר 1966, וכעבור
חדשיים, ביום ג' בשבט תשכ"ז (14.1.1967),
נפל בזמן שירותו כתוצאה מהתפוצצות
מוקש. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות
במושב דישון.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה בפדית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמידות

למשימה, שורשיות ושקט...

פעילות החטיבה בתקופת שירותו

בטחון שוטף (בט"ש) (1957-1967)

עיקרי מדיניות הבטחון של ישראל לאחזק מבצע "קדש" היו שמירת חושגי מבצע "קדש" (ובמלל זה חופש שיט במצרי טיראן), פיתוח מתמיד וקיום פושד חרתעה וחקרעה ומאבק יוסיומי (בט"ש) על שמירת חריבוונות הישראלית לאורך גבולות שביתת-הנשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-סורי). הסורים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 ק"מ אורכו מתליאליקאדי בצפון ועד אליחמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדמויים ועורפיים, סללו דרך פטרולום, וחקריוקו לאורך ה"קו חירוק" 15,000 חיילים וכו טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת-האש ובשליטה טופוגרפית, שהקנתה להם הרמה חסורית (רמת-הגולן), הפגיוו יישובים ישראלים באש ארטילרית, צלמו באש מקלעים ונק"ל, התגכלו לשיט ולדיג בצפון-מזרח הכנרת וניסו למנוע בכוח עיבוד חקלאי של החלקות באזורים המפורזים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאמץ רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, מארבים, סיוע לשמירה ביישובים ואבטחה צמודה לחקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטחון השוטף בעשור של שנות הששים (1957-1967) היו פעולות הגמול בתאופיק (1960) ובנוקייב (1962) ר"המאבק על המים" (1965-1966) כנגד מזימת הסורים להטות את מקודת הירדן.

"המאבק על המים" (1964-1966)

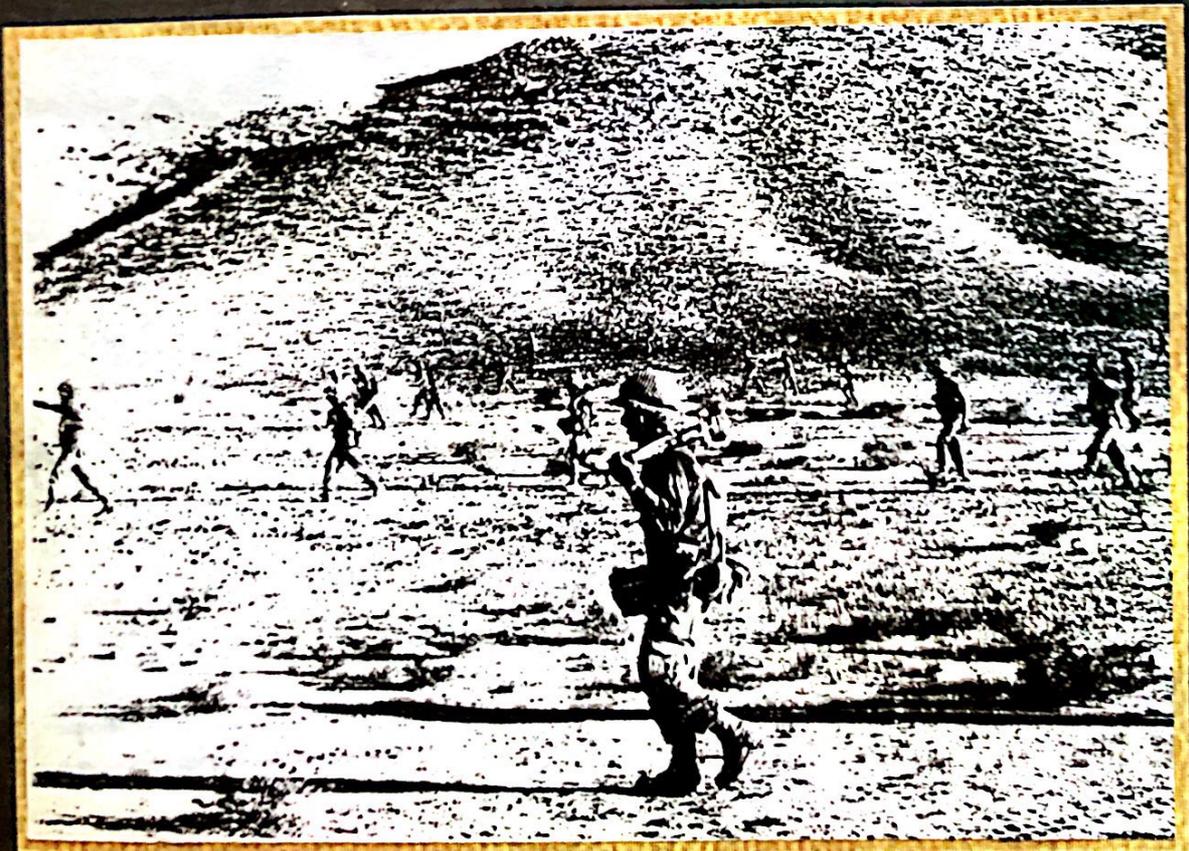
"המאבק על המים" בשנים 1964-1966 (יש המכנים תקופה זו בשם "המלחמה על המים") היה בעיקרו מאמץ ישראלי מתמשך לשכל את התוכנית הערבית-הסורית להטות את מקורות הירדן ע"י חשיפת תעלות ומנהרות מאזור הפנואס בצפון דמתיחולן ועד למחוויה והירמוך. לוחמי גולני נטלו חלק ב"מאבק על המים" פלוחמי חי"ד במקרב פיקוד צפון, וברזמנית עסקו בפעילות "בטחון ישוטר" בכל הגזרות: חסימת הגבול והבטחת יישובי-ספר, הגנה על חקלאים ומעבדי האדמות בקרבת קו הגבול, סיכול פעולות חבלה וטרור והבטחת חופש השיט וחיג בקנרת, מפקדי החטיבה בתקופה זו היו אורי ברדצון ז"ל (1963-1965) ושלמה אלטון ז"ל (1965-1966), שתמשיכו את פועלם של חמח"טים הקודמים פניבוש יוחיחלחומה, שבירת מתח אימונים גבוה וטיפוח גאונות-חיחידה וחמשמעת בכל יחידות-החטיבה. באותה תקופה חוקם בית-הספר החטיבתי לטריונים, הסיירת הורחבה למסגרת פלוגתית, ובוה"ם למ"כים הורחב

למסגרת גדודית, הושם דגש על הכושר הגופני, על כל סוגי לחימת-הלילה (פשיטות, סיורים אלימים, מארבים) וטיהור יעדים מבוצרים בפרט.

עמק הירדן

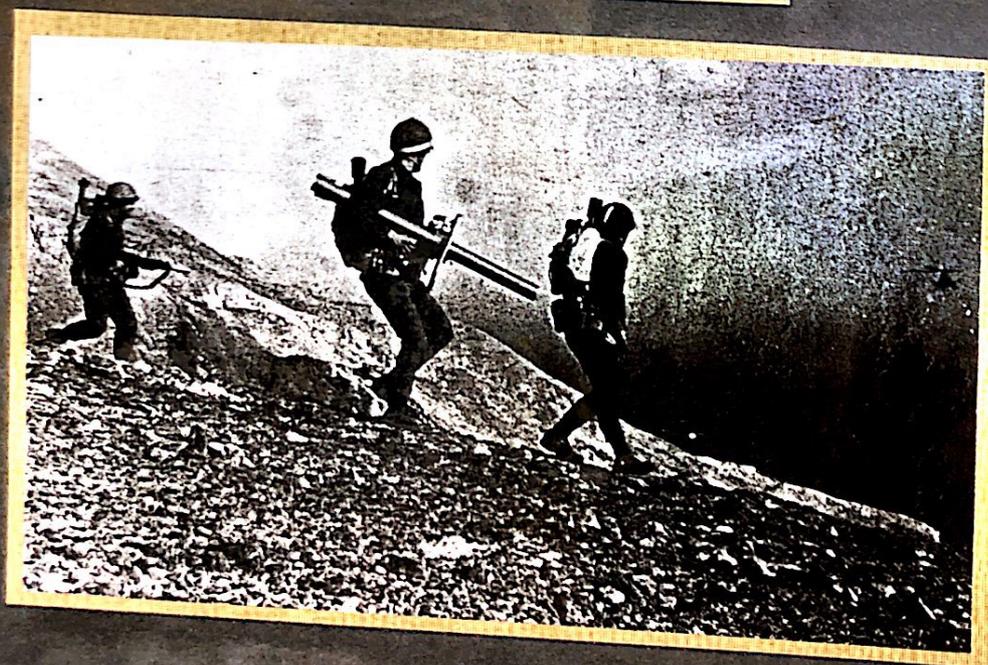
באימונים

שמירות ותצפיות

הבטחון השוטף

הם באים מן ההרים, מן השפלה, מן המדבר.
הם באי - שמות, פנים, עיניים - ומתיצבים אל המסדר.
הם באים בצעד גברי. חזקים ושזופים.
הם יוצאים מתוך המטוסים המרוסקים ומן הטנקים
השרופים.

הם קמים מאחורי הסלעים, מעבר לדיונות ומתוך תעלות
הקשר.

גיבורים כאריות, עזים כנמרים וקלים כנשר.
והם עוברים אחד אחד בין שתי שורות של מלאכים
המאכלים אותם ממתקים ועונדים על צווראם פרחים
ואני מביט בהם והם כולם שמחים
אלה האחים של. אלה האחים.

והם פוגשים זה את זה. עיניים שחורות וכחולות וחומות

והם מזכירים זה לזה שמות, כלים ומקומות

ומוזגים זה לזה ספלי תה וקפה

ומתפרצים פתאום יחד בקריאות: כיפק-הי!

והם פוגשים בקהל הרב רעים וידידים.

והמפקדים תופחים על שכם הטוראים וטוראים לוחצים יד

למפקדים.

והם פורצים בשירה ומוחאים כפיים

ומקשיבים להם בהתפעלות כל יושבי השמיים

והפגישה נמשכת יום ולילה יום ולילה.

כי חבורה שכזו לא היתה עוד למעלה.

ואז פתאום שומעים הם קולות מוכרים בוכים.

והם מביטים הביתה אל אבא ואמא. אל אנשים. הילדים

והאחים.

ופניהם דוממות והם עומדים נבוכים

ואז מישהו מהם לוחש: סליחה, אבל היינו מוכרחים.

ניצחנו בקרבות וכעת אנו נחים.

אלה האחים שלי, אלה האחים.

וככה הם עומדים והאור על פניהם

ורק אלוהים לבדו עובר ביניהם.

וכשדמעות בעיניו הוא מנשק את פצעיהם.

והוא אומר בקול רוטט למלאכיו הלבנים

אלה הבנים שלי, אלה הבנים.

